

בצד האפל של חייך, בצד המואר של חיי

שירים חדשים

בְּרָחוּב שְׁשֵׁמוֹ לֹא יְכוּל לְהִיטוֹת צְרוּף מְקָרִים
אֲנִי יוֹשֶׁבֶת עֵכָשׁוּ בְּקִפּוֹת הַדְּמָעוֹת.
אֲנִי נוֹתֵנָת לְשִׁירִים שְׁכַתְּבָתִי עָלֶיךָ לִישָׁן,
כְּמוֹ שְׁבִקְשָׁתִי.

אֲנִי נוֹשֶׂאת אֶת לְבִי הַשְּׁבוּר כְּמוֹ שְׁבָרִי זְכוּכִית בַּחֲזוֹה
שְׁפוּצָעִים אֶת הַמְּעֻטָּפֹת.
אֵיךְ יְכוּל לְהִיטוֹת שְׁהִיּוֹם יוֹם שְׁלִישִׁי וּבְכֹל זֹאת
לֹא בָּאת?

עֵכָשׁוּ אֲנִי יוֹשֶׁבֶת בְּקִפּוֹת הַדְּמָעוֹת.
אֲנִי נוֹתֵנָת לְכֹל מְלֶה וְאוֹת
לְנוּחַ כְּמוֹ שְׁאֵת הָיִית צְרִיכָה הַיּוֹם,
לִישָׁן,
בְּלִי שְׁעוֹן.

כְּגִדְל מַה שְׁנֵתָן, גִּדְל מַה שְׁנֵלְקָח.
לְפָנַי שְׁלוֹשָׁה חֲדָשִׁים כְּתַבְתִּי לְךָ כֵּן:

.1

איפה נפגש?
(בצד האפל של הירח).
בצד האפל של חייך.
בצד של הפשפשים.
בצד של החדר בִּיפו
שִׁיְהִיוּ בוּ פְּשָׁפְשִׁים.
בצד האפל של חייך.

בַּצַד שְׁלֹא נִוְגְעוֹת בּוֹ
קַרְנֵי שֶׁמֶשׁ וְאוֹר.
בַּצַד שֶׁרַק אֲנַחְנוּ נִוְגְעוֹת
בְּרָגַע הַשְּׁבִיר
שָׁבוּ וְשִׁבְרַת כְּמוֹ בְרוֹז
הַתְּשׁוּקָה לְכַדֵי בָכִי.

2.

הַצַד הָאֶפֶל שֶׁל חַיִּיךָ
הוּא הַצַד הַמּוֹאֵר שֶׁל חַיִּי.

3.

בַּצַד הָאֶפֶל שֶׁל חַיִּיךָ,
בַּצַד הַמּוֹאֵר שֶׁל חַיִּי,
יִלְדָתִי יִשְׁנָה מִבְּעַד לְקִיר הַגָּבֶס הַדַּקִּיק.
בְּאֲמֻצַע הַלְּיָלָה הִיא בְּקֶשֶׁה לְהַדְלִיק
אֶת כָּל הָאוֹרוֹת בְּבֵית.
"אֲנִי לֹא אוֹהֶבֶת אֶת הַלְּיָלָה", הִיא אָמְרָה,
"כִּי בַלְּיָלָה הָאוֹר קָטָן כְּמוֹ זֵית.
הָאוֹר קָטָן כְּמוֹ פֶּרוֹר
וְהַדְּבָרִים הַמְּפַחֲדִים
גְּדוֹלִים יוֹתֵר מִפִּיל אוֹ מְמֻמוֹתָה
וְאוֹתָם רוֹאִים בְּרוֹר".

4.

בַּצַד שֶׁאֵין בּוֹ קַרְנֵי שֶׁמֶשׁ וְאוֹר,
בַּצַד שָׁבוּ הַכֹּל הַכִּי יָקָר וְהַכִּי שְׁבִיר,
יִלְדָתִי מִתְּהַפֶּכֶת מִבְּעַד לְקִיר הַגָּבֶס הַדַּקִּיק.
הִיא הַתְּעוֹרָרָה רַק כְּשֶׁסְּפַרְתִּי לָךְ
אֵיךְ בִּתְדוּדֵי שְׁתַּתָּה שָׁמֵן קִיק
וְנִכְנְסָה לְמוֹנִית וְיִלְדָה בָּהּ
אֶת תְּאוּמוֹתֶיהָ הַהֶפּוּכוֹת.
צַחְקָנוּ כְּשֶׁסְּפַרְתִּי לָךְ עַל שָׁמֵן הַקִּיק
וְיִלְדָתִי הַתְּעוֹרָרָה מַעֲבֵר לְקִיר הַגָּבֶס הַדַּקִּיק.

אני נהיית לאמא מזניחה, והיא חולפת
והולכת ונכנסת לחבו של צל.
אני מבשלת בשבילה גזר וסלק ולפת.
ירקות השרש הולכים ומתרפטים בסיר הבשול.

.5

בצד האפל של חייך,
בצד של הזמן השאול,
אנחנו נצמדות זו לזו
עד לרגע הבהול
שבו היא מתעוררת וקוראת לי: "אמא"
ואת יוצאת בבת אחת
ואני נכנסת פנימה
לחדר הסימביוטי הראשון.

.6

תני לי לישן
שם –
בצד האפל של חייך.
החשך כל כך נעים.
תני לי לישן שם
באפל המעמיק וההולך.
תני לי לישן
בתוך החבוק הראשון
שחבקת אותי לפני ארבעה חדשים
כשנתתי לך בפעם הראשונה
להחזיק לי את הראש מתחת למים.

.7

תני לי לישן שם
מתחת לכויות שלך –
בתוך התצלום ששלחת
שלוש דמעות אדמות גדולות
שורפות את עור חזך

וְנוֹהוֹת אֶל שְׁבִיל הַחֶלֶב.
תִּנְי לִי לִישׁוֹן עַל הַבֶּטֶן שְׁלִי.
עִם פִּטְמַתְךָ בְּתוֹךְ פִּי
וְחֶלֶב הַפֶּרֶחַ הֶרְקוּם
בְּעֵדֵינוֹת כֹּה רַבָּה
נוֹטֵף וְנוֹטֵף

הדרכון האבוד

אֵיךְ יִכְלֹת לְלַכֵּת בְּחֶטֶף.
הֲרִי רַק לְפָנַי רִגַע עוֹד עֵטֶף
גּוֹפֵף אוֹתִי. נִפְשֵׁף אוֹתִי עֵטֶפָה.
בְּחִלּוּמְךָ אֲגַם כָּחַל קָפָא.

בְּחִלּוּמְךָ אֲגַם כָּחַל הֶלֶךְ
וְנִעְלַם מִיָּד כְּשֵׁאת חֲצִית
גְּבוּלוֹת. בְּאֲדָמָה הַחֲצִיצִית
כִּבְר לֹא הָיָה דְבַר רָטֵב אוֹ לֶחַ,

כִּבְר לֹא הָיָה דְבַר כָּחַל כְּמוֹ עֵינַי.
אֲבָל הַזְכָּרוֹן הָיָה עֵדִינַי
מִיָּמַי וּמִתִּיקוֹת גּוֹפֵף שְׂרָפָה לִי.

בְּמָקוֹם אֲגַם הִלְכֵת אֶל תוֹךְ סְפָאֲרֵי.
בְּמָקוֹם לְהִשָּׂאֵר נִסְעֵת רְחוֹק.
וְלֹא חֲצִית גְּבוּלוֹת. נְהַגֵּת כָּחַק.

הכל בסדר

המים מכסים אותי עכשו.
ואין לאן לברח. זה בסדר.
המים מציפים את כל החדר.
ואי־אפשר לצאת מכאן עכשו.
איני רוצה לצאת מכאן אף־פעם
ורק להשאיר תמיד מתחת
לקרום האהבה עמק־הטעם.
שקעו הרחק־הרחק הרי הפחד.
הזמן שקע והמקום שקע
והעולם עשוי מנשיקה.
המים מציפים את כל החדר.
ואין לאן לברח. זה בסדר.